

Líšný

Kraj: Liberecký

Správní obvod: Železný Brod

Nadmořská výška: 525 m n. m.

Počet obyvatel: 246

Adresa URL: www.lisny.cz

Okres: Jablonec nad Nisou

GPS souřadnice: 50.645570N, 15.212213E

První pís. zmínka: 1382 (642 let)

PSČ: 468 22

Historie obce Líšný

Vesnice Líšný se objevuje v písemné zmnice již k roku 1382 jako Lesczne. První chalupy vyrostly pravděpodobně na pravém břehu Jizery, na jižním svahu, při potůčku pramenícím pod výše položeným Sněhovem. Zřejmě již na konci 15. století se rozšířil tento i na osídlení vznikající na protilehlé straně řeky. Domky na pravém břehu patřily od roku 1565 k panství maloskalskému, vesnice rozrůstající se na břehu levém byla součástí hruborohozeckého zboží. Farou ves patřila ke Bzí. V zimě a při jarním tání byla cesta do kostela obtížná, nejednou zcela nemožná. Soused Jan Vyhličko se proto rozhodl postavit na svém pozemku v Závrší kliknutím na obrázek se otevře v původní velikosti malou kapličku. Na jaře 1777, tři roky před smrtí zakladatele, byla vysvěcena ke cti Jana Nepomuckého. „Fundaci“ musil Vyhličko zaplatit na faru ve Bzí. Bzovský farář nebo kaplan tady několikrát do roka sloužili mši, nejslavnější o svatojanském květnovém svátku. Fundátor se ještě dočkal oslav půlstoletí od svatořečení Jana Nepomuckého, patrona kněží, mlynářů a vorařů, ochránce před povodněmi, utonutím a pomluvou, spolupatrona české země. Pobožnosti u kapličky byly hojně navštěvovány a konaly se až do první světové války. Podle tradice býval v Líšném železný hamr a vápenná pec. Po zrušení hamru využila správa panství náhon z Jizery a rybníček k provozu líšenského mlýna. Upomínkou na staré železářské podnikání jsou občasné nálezy strusky a pomístní jméno Hamry. Rybník byl zrušen v roce 1774, mlýn o sto let později. Mlynář Bartoš přesídlil do Splzova a na místě mlýna byla postavena přádelna.

Líšný spolu s Libentinami byl ve 20. letech 20. století již samostatnou obcí se 74 domy, z toho byli čtyři "fabrické", postavené majitelem přádelny. Dělníci „v textilce u Menčíka“ historický pohled na továrnu, vydělávali mezi 100 a 200 korunami týdně. Domácká sklářská práce při lampě u stolu, rafinace benglí a návlek znamenaly přilepšení v rodinách textilních dělníků, na něž se ale nemohli trvale spolehnout, neboť, jak píše kronikář, „výdělky sklářů jsou různé podle konjunktury, někdy velmi dobré, někdy ubohé“.

Menčíkova textilka byla znárodněna a v roce 1956 zrušena. Tovární objekty převzal národní podnik ŽBS a soustředil sem zručné domácí sklářské dělníky a dělnice. Vyráběla se tady bižuterie z mačkaných i vinutých perel, skleněné kameny, později také svítidla a plastová bižuterie.

